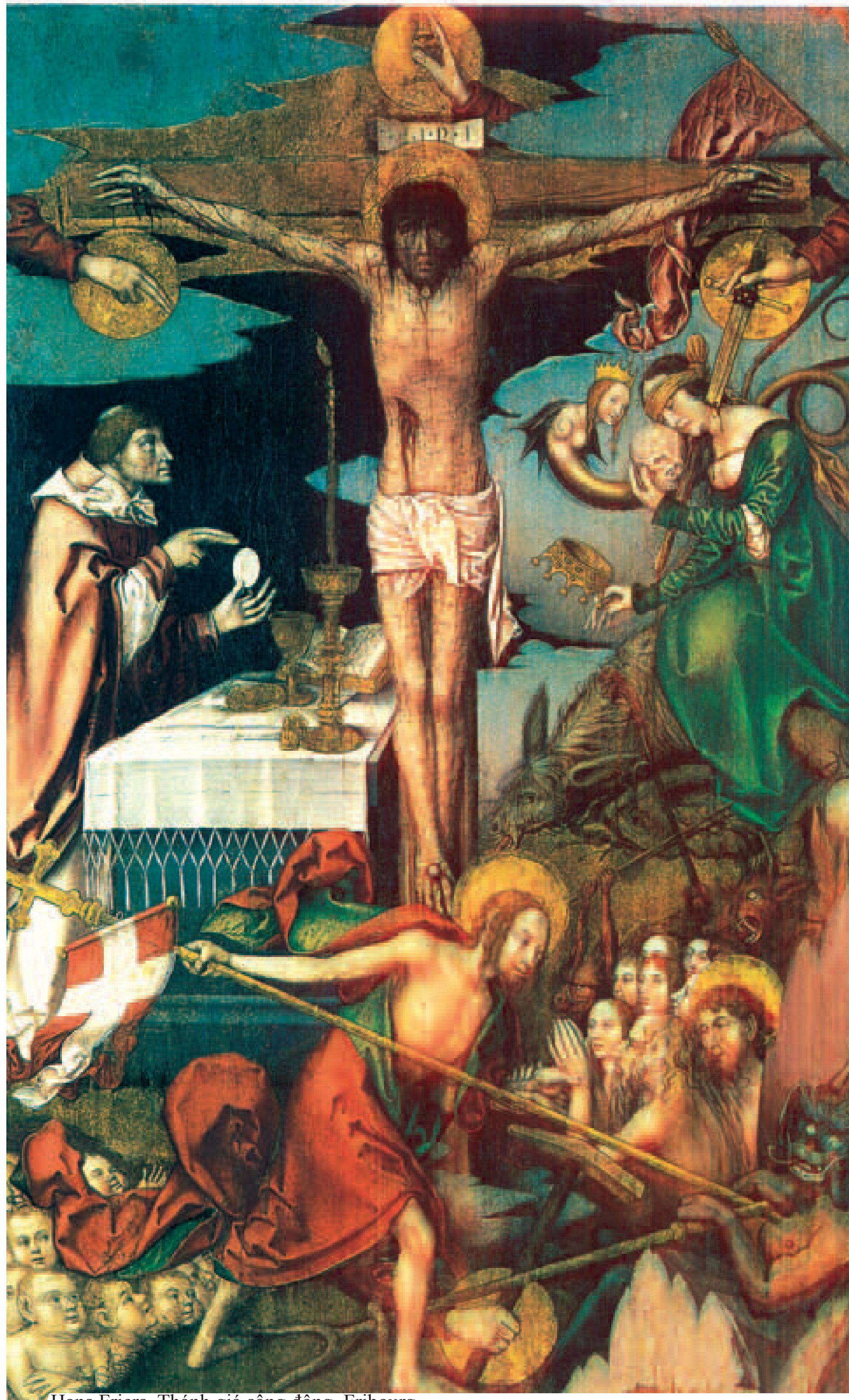

ANDRÉ FROSSARD

THẾ KỶ 20

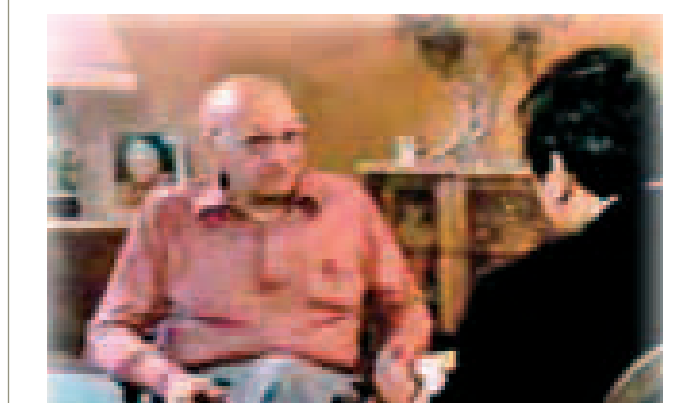
Sự hoán cải của nhà văn ngoại đạo André Frossard, trước sự hiện diện của Thánh Thể, đã tạo một ấn tượng rất lớn trên thế giới. Ông đã viết lại về sự hoán cải của mình trong sách có tựa đề, Thiên Chúa hiện diện. Tôi đã gặp Ngài (1969). Cho đến những ngày tháng cuối đời, ông chỉ luôn nói là, “Kể từ lúc gặp gỡ Chúa, tôi không bao giờ biết mệt về mẫu nhiệm của Thiên Chúa. Mỗi ngày là một việc mới lạ cho tôi. Nếu Chúa hiện diện, tôi phải làm chứng; nếu Chúa Kitô là Con Thiên Chúa, tôi phải lớn tiếng tuyên xưng; và nếu có đời sống vĩnh hằng, tôi phải rao giảng về việc này.”

Hans Friers, Thánh giá sông động, Fribourg

André Frossard, 1969. "Thiên Chúa hiện diện. Tôi đã gặp Ngài".

André Frossard

Lời chứng của Frossard như sau: “Tôi vào một nhà thờ để tìm một người bạn lúc 5:10 sáng, tôi ra khỏi đó 15 phút sau 5 giờ, với một tình bạn không thuộc về thế gian này. Tôi bước vào như một kẻ vô tín và ngoại đạo, càng ngờ vực và vô thần, hờ hững và bận rộn với nhiều việc không thuộc về Chúa, Đáng mà tôi không hề nghĩ đến và còn từ chối... Tôi đứng ở thềm cửa, nhìn chung quanh nhưng không tìm được người bạn...”

“*Mắt tôi* lướt qua từ bóng tối ra đến ánh sáng... từ những giáo dân đang có mặt ở đó, đến các nữ tu, đến bàn thờ... và cuối cùng mắt tôi dừng lại phía trên cây nến thứ hai đang cháy sáng bên trái của Thánh giá. Tôi không biết là mình đang đứng trước sự hiện diện của Thánh Thể, và lúc ấy, bỗng nhiên một loạt phép lạ mở

ra cho tôi, và trong giây phút một sức mạnh không thể diễn tả cho thấy con người xấu xa của tôi, để sinh ra một đứa trẻ kỳ lạ mà tôi chưa hề biết qua... trước hết những tiếng “*Đời sống thiêng liêng*” đến với tôi... như là có ai đó thì thầm cạnh bên tai... rồi đến một ánh sáng... một thế giới, một thế giới của tia sáng huy hoàng; và một định mệnh có thể xua tan cả thế giới của chúng ta cùng với những cái bóng mỏng manh của những giấc mơ không thành, chỉ trong một cử động nhẹ... từ đó tôi cảm thấy tất cả những gì ngọt dịu... một sự ngọt ngào linh động làm đảo lộn tất cả hình thức bạo động, có thể đập vỡ những tảng đá cứng rắn nhất, và cả những gì cứng hơn đá- tức là con tim chai đá của con người. Sự ngọt dịu kèm theo với nỗi vui của kẻ được cứu, của người bị đắm tàu được vớt lên đúng lúc. Cảm giác mà tôi không

thể dịch sang tiếng khác vì tiếng nói không thể tả các ý tưởng cũng như hình ảnh, tất cả đều đến cùng một lúc... Tất cả đắm chìm trong sự Hiện Hữu của Ngài ; Đáng mà tôi không bao giờ có thể viết đến Danh Thánh mà không run sợ sẽ làm hại đến sự hiền lành của Người; Đáng mà tôi như đứa con may mắn được tha thứ, khi mở mắt dậy thấy tất cả đều là hồng ân... Thiên Chúa đã hiện diện và đã có mặt... chỉ có điều làm tôi ngạc nhiên: đó là Thánh Thể! Không phải việc này khó xảy ra, nhưng tôi ngạc nhiên vì Đáng Thiêng Liêng đến với tôi qua cách im lặng và trên tất cả, Người đã chọn ở trong hình bánh, là căn bản cần thiết của người nghèo, của ăn ưa thích của trẻ nhỏ... Hỡi Đáng Thiêng Liêng Yêu dấu, vĩnh hằng bất tận cũng không nói hết về Ngài.”